Republica Moldova
mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3

Dosarul nr. 3-3307/2024

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

Dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat în ședința de judecată desfășurată în data de 31 martie 2025, în Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3.

În conformitate cu art. 226 alin. (2) Cod administrativ, deoarece participanții la proces au depus cerere de apel, **hotărârea este întocmită integral în termen de 45 de zile lucrătoare** calculate începând cu data apelului și nemijlocit data recepționării materialelor cauzei.

31 martie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău
sediul Rîșcani

În conformitate cu art. 46 alin. (1) CPC, instanța de judecată specializată pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ:
Președintele ședinței, judecător, Bolocan Elena,
Grefier, Negru Elena,

Cu participarea: Reclamantului Curdoglo Eduard,
Reprezentantului autorității publice pârâte, Petkov Ivan,
În lipsa avocatului împuternicit de reclamant, Matușenco Ion, în privința căruia instanța anterior a admis o cerere de amânare, având în vedere inclusiv faptul că reclamantul a fost de acord cu examinarea cauzei în lipsa avocatului,

Fiind respectată procedura legală de citare a participanților la proces, înaintea pronunțării pe fond, participanților la proces având posibilitatea de a-și expune punctul de vedere verbal și/sau scris în conformitate cu art. 38, 218 Cod administrativ al RM,

În temeiul art. 27 Cod administrativ, termenul de judecare a cauzei a fost determinat de măsurile necesare a fi luate pentru pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare, citarea legală a părților și protecția efectivă a drepturilor părților în procesul judiciar în conformitate cu art. 219 Cod administrativ al RM, –

Examinând în **ședință publică în limba de stat în procedura contenciosului administrativ în limitele controlului judecătoresc – acțiunea în contencios administrativ** înaintată de Curdoglo Eduard împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, Ministerul Afacerilor Interne al RM, privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile, –

C o n s t a t ă:

Acțiunea în contencios administrativ:

În data de 27 iunie 2024 Curdoglo Eduard, fiind reprezentat de către avocatul Matușenco Ion, împotriva Inspectoratului General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne al RM, privind anularea actului administrativ individual defavorabil ordinul nr. 46 EF din 08 aprilie 2024 emis de către

Inspectoratul General de Carabinieri și a deciziei de soluționare a cererii prealabile nr. 22/2214 din 22 mai 2024 emis de către Ministerul Afacerilor Interne prin care s-a respins cererea prealabilă.

Argumentează că, în data de 08 aprilie 2024 autoritatea administrativă Inspectoratul General de Carabinieri în persoana comandantului general, *****Dumitru Scurtu, în temeiul anchetei de serviciu efectuatr de către factorul de decizie Vasile Dobînda, a emis actul administrativ individual defavorabil cu nr. 46 efectiv - prin care a dispus sancționarea disciplinară cu ***** aplicată în privința lui Curdoglo Eduard.

Temeiul de drept invocat - încălcarea art. 25 al Legii 219 din 2018; art. 3, 3, 4, 5 al Regulamentului aprobat prin Legea 52 din 2007, Ordinul IGC 330 din 2020, Ordinul IGC 186 din 2019.

În data de 29 aprilie 2024 în dezacord cu actul administrativ individual defavorabil reclamantul a depus cererea prealabilă. Autoritatea ierarhic superioară Ministerul Afacerilor Interne în persoana factorului de decizie, secretarul de stat Daniella Misail Nichitin, prin actul administrativ individual defavorabil cu nr. 22/2214 din 22 mai 2024 a dispus respingerea cererii prealabile ca fiind neîntemeiată.

Acest act administrativ individual defavorabil reclamantului a fost adus spre cunoștință în data de 28 mai 2024 conform avizului de recepție DS800156420AR.

Autoritatea emitentă a constatat prin actul administrativ individual defavorabil: „că, militarii *****, toți domiciliați în *****, fără a avea anumite motive temeinice privind, prezența acestora în cadrul companiei de carabinieri din cadrul *****, cât și careva acte confirmative care atestă exercitarea atribuțiilor deserviciu, au utilizat o perioadă îndelungată de timp mijloacele de transport din gestiunea companiei și anume Dacia Duster MAI *****și Dacia Logan MAI *****, în scopul plasării tur/retur din mun. ***** spre mun. *****. Totodată, menționăm faptul că, conform ordinului Direcției Regionale „Sud” cu nr. 130 din 15.08.2022 „cu privire întărirea unităților de transport aflate la balanța Direcției regionale „Sud”, după Serviciul Securitate și investigații, pentru exercitarea atribuțiilor funcționale, este întărit mijlocul de transport Dacia Logan MAI *****.

Mai mult ca atât, șeful Direcției regionale „Sud” a IGC, *****Eduard Curdoglo, folosindu-se de situația de serviciu, fără a emite ordine și dispoziții obligatorii, a permis militarilor menționați supra să utilizeze mijloacele de transport de serviciu de model Dacia Duster MAI *****și Dacia Logan MAI *****, pentru deplasarea din mun. *****, realitatea unde locuiesc militarii *****- **********, la locul de serviciu, care este în mun. ***** în cadrul Direcției regionale „Sud” a IGC.

În acest sens, șeful Direcției regionale „Sud” a IGC, potrivit atribuțiilor funcționale rezultate din fișa de post, poartă răspundere de administrarea corespunzătoare a mijloacelor financiare și gestionarea corespunzătoare a patrimoniului DR „Sud” și subdiviziunilor acestuia, în conformitate cu prevederile actelor normative, condiție în are în corespundere cu pct. pct. 11.1.1 din fișa de post, urma să asigure controlul asupra utilizării corecte și cu economie a mijloacelor financiare ale DR „Sud”.

Prin urmare, șeful Direcției regionale „Sud” a IGC, *****Eduard Curdoglo, folosindu-se de situația de serviciu, tară a emite ordine și dispoziții obligatorii a permis justificat militarilor ***** modificarea regimului de muncă, exprimat prin prezentarea la serviciu a militarilor indicați supra, în cadrul companiei de carabinieri din mun. ***** a U.M. 1045 a IGC. în acest sens șeful direcției regionale „Sud” a IGC, Eduard Curdoglo, potrivit pct. 11.1.2 din fișa postului avea obligațiunea de a emite ordine și dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine în cazul modificării regimului de muncă”.

Toate cele menționate în ancheta de serviciu efectuată s-a bazat pe circumstanțele de fapt ale chestionării participanților la procedura administrativă și anume: *****

Abordând circumstanțele de fapt eludate în actul administrativ individual contestat încălcarea disciplinară s-a manifestat prin: Permiterea fără temei legal a modificării regimului de muncă; Permiterea utilizării în alte scopuri a unității de transport nu decât în cele de serviciu;

În această privință, reclamantul pretinde că actul administrativ individual defavorabil nu este motivat și conține abordări subiective.

Pretinde că, prin emiterea actului administrativ individual defavorabil contestat autoritatea administrativă a manifestat neglijență față de normele imperative în materie și a încălcat în mod flagrant drepturile salariatului. Abordarea descrisă în sine întrunește și indicii unei discriminări îndreptate față de reclamant, deoarece pe niște criterii inventate prin rapoarte dispune efectuarea unei anchete de serviciu, pe când audierile sunt utilizate nu în cadrul anchetei de serviciu, dar în cadrul unor proceduri administrative.

Analizând materialele anchetei de serviciu, reclamantul indică asupra faptului că: 1. Ancheta de serviciu a fost inițiată la data de 15 februarie 2024 conform raportului lui Vasile Dobânda; 2. Conform rezoluției executor al efectuării anchetei de serviciu a fost desemnat Vasile Dobânda; 3. Audierile au fost efectuate în data de 08 februarie 2024 a lui *****; 4. Audierea lui ***** a fost efectuată de alt angajat nu decât cel al persoanei în a cărei gestiune era ancheta de serviciu și anume acest participant la procedura administrativă a fost chestionat de către Dudca Alexandru; 5. La materialele procedurii anchetei de serviciu au fost anexate acte în copii neautentificate în modul corespunzător; 6. Au fost atașate certificate care nu au fost eliberate în ordinea stabilită și care nu pot avea careva relevanță la instrumentările efectuate; 7. Concluziile redate în ancheta de serviciu s-a bazat pe acte normative care nu erau în vigoare la data efectuării investigațiilor; 8. Nu a fost redată perioada în care s-a constatat abaterea disciplinară asupra cărei s-a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare.

Consideră că, la caz există o coliziune dintre normele care reglementează același raport juridic (cu privire la raporturile de muncă și cele de conduită și de subordonare) și, drept urmare, trebuie să fie soluționat prin interpretarea legii. Această interpretare este și mai ușor de efectuat, atunci când legislatorul însuși, prin politica legislativă a statului contribuie la soluționarea acestor coliziuni.

La caz, ținând cont de caracterul evolutiv al dreptului, legislatorul a intuit posibilitatea existenței unor anumite divergențe sau lacune în legislația speței cauzei și în scopul soluționării acestora, a consacrat expres apărarea drepturilor și

intereselor persoanelor, inter alia menționând și că toate îndoielile apărute la aplicarea legislației se vor interpreta în favoarea salariatului.

Consideră că, autoritatea emitentă a ignorat sau a omis existența acestei norme la elaborarea actului administrativ individual defavorabil, neglijând necesitatea analizei sistemice a dreptului, imperioasă în cazul dat. Această neglijență a căpătat forma unei erori neformale de logică denumită cauza falsă de tipul omisiunii, adică un tip de gândire vicioasă ce se manifestă prin ignorarea unor argumente în favoarea altora. Racordând acest tip de gândire vicioasă și la știința dreptului, denotă existența falsului juridic, deoarece s-a trecut cu vederea o normă juridică care ar combate punctul de vedere exprimat de organul emitent în actul administrativ individual defavorabil contestat.

Prin urmare, prin emiterea actului administrativ individual defavorabil organul emitent nu a respectat prevederile art. 23 alin. (2) Cod administrativ, prin care legiuitorul a prevăzut expres că autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv.

Inclusiv prin prisma jurisprudenței Curții Europene, consideră că urmează a fi remarcată speranța legitimă de care beneficia reclamantul, concretizată prin explicațiile din numeroasele hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului legate de acest aspect, practică judiciară, de altfel, constantă, ce se rezumă la faptul că speranța legitimă, dacă întrunește condițiile necesare, urmează a fi apreciată ca bun în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției.

Invocă, astfel, principiul securității juridice în materie de protecție a drepturilor omului și al încrederii legitime. Or, pe principii de norme naționale și internaționale, „toate îndoielile apărute la aplicarea legislației sunt interpretate doar în favoarea salariatului”.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat importanța asigurării accesibilității si previzibilității legii, instituind și o serie de repere pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru asigurarea acestor condiții - în cauze precum SUNDAY TIMES v Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, 1979, REKVENYI v Ungaria, 1999, Rotam v. România, 2000, Darnrnan v. Elveția, 2005, în raport cu prevederile art. 92 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova „autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților”.

Prin urmare, analiza problematicii sub oricare unghi denotă aceeași concluzie: autoritatea publică era obligată să respecte prevederile legale cu referire la efectuarea anchetei de serviciu și să justifice pedeapsa atât de aspră aplicată reclamantului, iar acțiunile întreprinse față de salariatul Curdoglo Eduard exprimându-se sub un dublu standard, or, acesta este un angajat de bună-credință care dorește, ba chiar insistă la drepturile legitime salariale.

În acest sens, invocă prevederile art. 9, 10, 11, 21, 24, 29 și art. 31 Cod administrativ, indicând asupra faptului că principiul proporționalității este un element intrinsec al statului de drept. în cele din urmă, acesta se referă la faptul că măsurile prin care se înfăptuiesc anumite ingerințe în drepturile cetățenilor ar trebui folosite cu atenție, numai atunci când este cu adevărat necesar.

Consideră că autoritatea administrativă nu și-a motivat în niciun fel decizia în contextul previzibilității legii, certitudinii drepturilor, principiului proporționalității sau securității raporturilor juridice, deși prin elaborarea unor decizii contradictorii în situații juridice identice, limitează aplicabilitatea tuturor principiilor prezentate supra.

Astfel, reclamantul consideră că: 1.Actul administrativ individual defavorabil a fost emis prin aplicarea eronată a normelor de drept material, fiind aplicate duble standarde față de Curdoglo Eduard. 2. Actul administrativ individual defavorabil a fost emis cu încălcarea principiului proporționalității, prin ingerință nejustificată în drepturile salariale a petentului, manifestat prin speranța legitimă de care beneficia. 3. Actul administrativ individual defavorabil este nemotivat în conformitate cu art. art. 31,118 din Codul administrativ.

Invocă admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ în conformitate cu art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, 17, 20, 39, 189, 196, 206 și art. 209 Cod administrativ al RM.

Cererea reclamantului prin care și-a concretizat pretențiile: În data de 23 iulie 2024, Curdoglo Eduard, fiind reprezentat de către avocatul Matușenco Ion, a depus cerere a de concretizare a pretențiilor împotriva Inspectoratului General de Carabinieri al MAI al RM și a Ministerului Afacerilor Interne al RM, privind anularea actului administrativ individual defavorabil ordinul nr. 46 EF din 08 aprilie 2024 emis de către Inspectoratul General de Carabinieri și a deciziei de soluționare a cererii prealabile nr. 22/2214 din 22 mai 2024 emis de către Ministerul Afacerilor Interne prin care s-a respins cererea prealabilă, invocând aceleași circumstanțe de fapt și drept. **(a se vedea f. d. 37-45)**

Referința autorității publice pârâte: Inspectoratul General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne al RM a depus referință în apărarea sa, solicitând respingerea ca neîntemeiată a acțiunii înaintate de Curdoglo Eduard împotriva Inspectoratului General de Carabinieri al MAI al RM și a Ministerului Afacerilor Interne al RM, privind anularea actului administrativ individual defavorabil ordinul nr. 46 EF din 08 aprilie 2024 emis de către Inspectoratul General de Carabinieri și a deciziei de soluționare a cererii prealabile nr. 22/2214 din 22 mai 2024 emis de către Ministerul Afacerilor Interne prin care s-a respins cererea prealabilă. **(a se vedea f. d. 51-53)**

Este întemeiat a reține că, respectând prevederile art. 22, 23 Cod administrativ, referința autorității publice pârâte au fost notificate reclamantului, prin intermediul reprezentantului împuterniciți,* ***instanța de judecată oferind posibilitatea legală de a-și expune opinia scrisă la acestea și de a se prezenta pentru explicații în cadrul dezbaterilor judiciare.*

În cadrul dezbaterilor judiciare, în temeiul art. 218 Cod administrativ al RM, art. art. 211, 213, și art. 233 Cod de procedură civilă al RM:

Reclamantul Curdoglo Eduard, în ședința de judecată, a susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ în baza circumstanțelor de fapt și drept invocate în acțiune.

Reprezentantul autorității publice pârâte, Petkov Ivan, în ședința de judecată, a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept expuse în referință.

În rest, acțiunea în contencios a fost examinată în lipsa participanților la proces, fiind respectată procedura legală de citare a participanților la proces, înaintea pronunțării pe fond, aceștia având posibilitatea de a-și expune punctul de vedere verbal și/sau scris în conformitate cu art. 38, 218 Cod administrativ al RM.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie acțiunea în contencios administrativ înaintată de Curdoglo Eduard împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, Ministerul Afacerilor Interne al RM, privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile, **care constituie acțiune în contestare calificată în temeiul art. 17, 20, 39 și art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ al RM.**

În drept, instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, **drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă**, iar în temeiul art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. Prevederi care se aplică prin coroborare cu art. 39 Cod administrativ, în temeiul cărora, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit, respectiv orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Astfel, în temeiul art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, **orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.** O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când **autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.**

În temeiul art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

În temeiul art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în

contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În temeiul art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 CA – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele dosarului judiciar prin coroborare cu materialele dosarului administrativ, respectiv argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că, în prezenta cauză părțile nu au invocat, precum nici nu au probat prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, –

Nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura prealabilă de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă în ordinea prevăzută de Lege, iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin

activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ întrunește condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contencios administrativ și respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Instanța de judecată consideră eronate argumentele autorității publice pârâte, care invocă inadmisibilitatea acțiunii înaintate, or, în esență, reclamantul înaintează acțiune în contestare prin care solicită anularea ordinului nr. 46 EF din 08 aprilie 2024 emis de către Inspectoratul General de Carabinieri, prin care este sancționat disciplinar, **care constituie act administrativ individual defavorabil al cărui destinatar este Curdoglo Eduard.**

În același timp, în ceea ce privește argumentele pârâtului întemeiate pe emiterea ordinului nr. 81ef. din 11 iunie 2024 (f. d. 84-85), prin care a fost ridicată sancțiunea disciplinară aplicată anterior: „*****” lui Curdoglo Eduard în temeiul ordinului 46ef. Din 08 aprilie 2024, se constată că acesta este emis întru stimularea militarului în conformitate cu pct. 27 lit. a) din Regulamentul disciplinei militare aprobate prin Legea nr. 52/2007, respectiv urmează a fi diferențiate efectele actului administrativ de stimulare de un eventual act administrativ de retragere a sancțiunii disciplinare aplicate în sensul art. 143 Cod administrativ al RM.

Prin urmare, în conformitate cu art. 17, 20, 39, 189 Cod administrativ al RM, reclamantul este în drept să revendice încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice prin înaintarea unei acțiuni în contencios administrativ, iar instanța de judecată este obligată să examineze în fond, să verifice legalitatea și temeinicia actului administrativ prin controlul judecătoresc al activității administrative desfășurate în privința destinatarului actului administrativ, or, reieșind din circumstanțele cauzei **controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.**

Aprecierea instanței de judecată cu privire la **fondul acțiunii în contencios administrativ:** Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia **că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ**, având în vedere argumentele reținute *infra.*

Obiectul juridic al acțiunii în contencios administrativ îl constituie cererea de chemare în judecată înaintată de Curdoglo Eduard împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, Ministerul Afacerilor Interne al RM, privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile, **care constituie acțiune în contestare.**

În drept, în temeiul art. 277 – 278 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionare în termen legal a unei cereri se poate adresa instanţei judecătoreşti competente pentru anularea actului, repunerea în drept şi repararea prejudiciului.

Acţiunile în contenciosul administrativ se examinează de instanţele judecătoreşti respective conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia contenciosului administrativ.

În temeiul art. 195 Cod administrativ al RM, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu exceptia art. 169–171.

În temeiul art. 224 alin. (1) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În temeiul art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În temeiul art.225 alin.(4) din Codul administrativ, alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sînt reglementate expres prin legi speciale.

Astfel, **în fapt**, apreciind obiectiv explicațiile participanților la proces prin coroborare cu înscrisurile care constituie parte integrantă a dosarului administrativ și a dosarului judiciar, pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei, **aplicând prevederile art. art. 85 – 93 Cod administrativ al RM, și prevederile art. art. 117 – 122, art. 130 Cod de procedură civilă care se aplică suplimentar în temeiul art. 195 Cod administrativ al RM**, instanța de judecată constată următoarele circumstanțele de fapt:

În temeiul ordinului Inspectoratului General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne al RM, nr. 46 EF din 08 aprilie 2024: 1. Pentru încălcarea prevederilor art. 25 alin. (1) lit. b) și lit. c) din Legea nr. 219/2018 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri, art. 2 alin. (3), art. 4 alin. (1) și alin. (3) și art. 5 lit. b) și h) din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr.

52/2007, pct. 5 subpct. 1), 7) și 14) pct. 10 subpct. 1), 2) și 7) din Codul de etică și deontologie al militarului IGC, aprobat prin Ordinul IGC nr. 330/2020, prevederile Ordinului IGC nr. 186 din 2019 „cu privire la modul de exploatare a mijloacelor de transport” cât și pentru încălcarea prevederilor pct. 11.1.1 din fișa postului „organizează sistemul de control managerial al Direcției și poartă răspundere pentru administrarea alocațiilor bugetare și a patrimoniului public aflat în gestiune în conformitate cu principiile bunei guvernări” și în pct. 11.1.2 din fișa postului „emite ordine și dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine”, pentru permiterea fără ordine și dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine”, pentru permiterea fără temei legal a militarilor ***** modificarea regimului de muncă, pentru permiterea utilizării nejustificate a deplasării acestora cu mijloacele de transport din gestiunea companiei de carabinieri din mun. *****, Dacia Logan MAI ***** și Dacia Duster MAI 0194, pentru deplasarea tur/retur din mun. ***** spre mun. *****, în temeiul art. 57 lit. a) din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52/2007, **șeful Direcției regionale „Sud” al IGC al MAI, *****Eduard Curdoglo, a fost sancționat cu *****.**

Nefiind de acord cu actul administrativ individual defavorabil, în data de 29 aprilie 2024 Curdoglo Eduard a depus cerere prealabilă, solicitând anularea ordinului Inspectoratului General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne al RM, nr. 46 EF din 08 aprilie 2024. (a se vedea f. d. 21-24)

În baza deciziei nr. 22/2214 din 22 mai 2024 emise de către Ministerul Afacerilor Interne, în ordine ierarhică, a fost examinată și respinsă cererea prealabilă. **Pentru a decide astfel, autoritatea publică a reținut că:**

Prin Ordinul nr. 46 ef. din 8 aprilie 2024, emis de Comandantul general al Inspectoratului General de Carabinieri, Eduard Curdoglo a fost sancționat disciplinar cu *****.

Potrivit art. 40 din Legea nr. 52/2007 cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare, în cazul în care militarul încalcă disciplina militară sau ordinea publică, comandantul (șeful) trebuie să-i amintească de obligațiile serviciului militar, iar în caz de necesitate, să aplice o sancțiune disciplinară în limitele autorității disciplinare acordate, el are dreptul să aplice orice sancțiune care, în opinia sa, poate avea un efect educativ maxim asupra militarului care a comis încălcarea (abaterea).

Astfel, deoarece, în urma administrării probelor în cadrul anchetei de serviciu, s-a stabilit cu certitudine că, prin acțiunile/inacțiunile sale, Eduard Curdoglo a încălcat prevederile legislației în vigoare și fișei postului, examinând cererea prealabilă și materialele, prin prisma art. 168 din Codul administrativ, Ministerul Afacerilor Interne (ca autoritate publică ierarhic superioară), a concluzionat asupra faptului că de către autoritatea publică emitentă Inspectoratul General de Carabinieri omisiuni nu au fost depistate, respectiv a respins ca neîntemeiată cererea prealabilă. **(a se vedea f. d. 57-67)**

Nefiind de acord cu actul administrativ individual defavorabil și decizia de soluționare a cererii prealabile, în data de 27 iunie 2024 Curdoglo Eduard, fiind reprezentat de către avocatul Matușenco Ion, împotriva Inspectoratului General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne al RM, privind anularea actului administrativ individual defavorabil ordinul nr. 46 EF din 08 aprilie 2024 emis de

către Inspectoratul General de Carabinieri și a deciziei de soluționare a cererii prealabile nr. 22/2214 din 22 mai 2024 emis de către Ministerul Afacerilor Interne prin care s-a respins cererea prealabilă.

În fapt, **pentru a emite ordinul nr. 46 ef. din 08 aprilie 2024, Inspectoratului General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne al RM a efectuat anchetă de serviciu în cadrul căreia a investigat circumstanțele cauzei prin audierea lui *****, *****, *****, ***** și *******, prin coroborare cu actele interne ale autorității verificate în cadrul procedurii administrative, și a constatat că, „militarii *****, toți domiciliați în *****, fără a avea anumite motive temeinice privind prezența acestora în cadrul companiei de carabinieri din cadrul *****, cât și careva acte confirmative care atestă exercitarea atribuțiilor deserviciu, au utilizat o perioadă îndelungată de timp mijloacele de transport din gestiunea companiei și anume Dacia Duster MAI *****și Dacia Logan MAI *****, în scopul plasării tur/retur din mun. ***** spre mun. *****. Totodată, menționăm faptul că, conform ordinului Direcției Regionale „Sud” cu nr. 130 din 15.08.2022 „cu privire întărirea unităților de transport aflate la balanța Direcției regionale „Sud”, după Serviciul Securitate și investigații, pentru exercitarea atribuțiilor funcționale, este întărit mijlocul de transport Dacia Logan MAI *****.

Mai mult ca atât, șeful Direcției regionale „Sud” a IGC, *****Eduard Curdoglo, folosindu-se de situația de serviciu, fără a emite ordine și dispoziții obligatorii, a permis militarilor menționați supra să utilizeze mijloacele de transport de serviciu de model Dacia Duster MAI *****și Dacia Logan MAI *****, pentru deplasarea din mun. *****, realitatea unde locuiesc militarii *****- **********, la locul de serviciu, care este în mun. ***** în cadrul Direcției regionale „Sud” a IGC.

În acest sens, șeful Direcției regionale „Sud” a IGC, potrivit atribuțiilor funcționale rezultate din fișa de post, poartă răspundere de administrarea corespunzătoare a mijloacelor financiare și gestionarea corespunzătoare a patrimoniului DR „Sud” și subdiviziunilor acestuia, în conformitate cu prevederile actelor normative, condiție în are în corespundere cu pct. pct. 11.1.1 din fișa de post, urma să asigure controlul asupra utilizării corecte și cu economie a mijloacelor financiare ale DR „Sud”.

Prin urmare, șeful Direcției regionale „Sud” a IGC, *****Eduard Curdoglo, folosindu-se de situația de serviciu, tară a emite ordine și dispoziții obligatorii a permis justificat militarilor ***** modificarea regimului de muncă, exprimat prin prezentarea la serviciu a militarilor indicați supra, în cadrul companiei de carabinieri din mun. ***** a U.M. 1045 a IGC în acest sens șeful direcției regionale „Sud” a IGC, Eduard Curdoglo, potrivit pct. 11.1.2 din fișa postului avea obligațiunea de a emite ordine și dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine în cazul modificării regimului de muncă”.

Respectiv, pentru încălcarea prevederilor art. 25 alin. (1) lit. b) și lit. c) din Legea nr. 219/2018 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri, art. 2 alin. (3), art. 4 alin. (1) și alin. (3) și art. 5 lit. b) și h) din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52/2007, pct. 5 subpct. 1), 7) și 14) pct. 10 subpct. 1), 2) și 7) din Codul de etică și deontologie al militarului IGC, aprobat prin Ordinul IGC nr. 330/2020, prevederile Ordinului IGC nr. 186 din 2019 „cu privire la modul de exploatare a mijloacelor de transport” cât și pentru încălcarea prevederilor pct.

11.1.1 din fișa postului „organizează sistemul de control managerial al Direcției și poartă răspundere pentru administrarea alocațiilor bugetare și a patrimoniului public aflat în gestiune în conformitate cu principiile bunei guvernări” și în pct. 11.1.2 din fișa postului „emite ordine și dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine”, pentru permiterea fără ordine și dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine”, pentru permiterea fără temei legal a militarilor ***** modificarea regimului de muncă, pentru permiterea utilizării nejustificate a deplasării acestora cu mijloacele de transport din gestiunea companiei de carabinieri din mun. *****, Dacia Logan MAI ***** și Dacia Duster MAI 0194, pentru deplasarea tur/retur din mun. ***** spre mun. *****, în temeiul art. 57 lit. a) din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52/2007, șeful Direcției regionale „Sud” al IGC al MAI, *****Eduard Curdoglo, a fost sancționat cu *****.

Analizând argumentele expuse de partea reclamantă în cererea de chemare în judecată, în raport cu circumstanțele de fapt ale cauzei și cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide, că activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare la data emiterii actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, deoarece instanța nu a constatat admiterea de încălcări la emiterea actelor administrative de soluționare a cererii inițiale și cererii prealabile, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către reclamant, ajunge la concluzia că circumstanțele respective constituie temei de respingere a acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată.

Este întemeiat a reține că, în fapt, ancheta se serviciu a fost inițiată în data de 15 februarie 2024 conform raportului lui Vasile Dobânda, iar potrivit rezoluției, executor al efectuării anchetei de serviciu a fost desemnat Vasile Dobânda. În același timp, se constată că, prin raportul lui Vasile Dobânda din 21 februarie 2024 s-a solicitat conexarea procedurii administrative nr. 18/24 din 21 ianuarie 2024 în cadrul anchetei de serviciu nr. 5a/s din 15 februarie 2024, solicitare acceptată la 21 februarie 2024, iar audierile realizate în privința lui *****, care au avut loc pe 8 februarie 2024 au fost desfașurate în cadrul procedurii administrative nr. 18/24 din 21 ianuarie 2024. La fel, și audierea lui ***** a fost realizată de o persoană împuternicită în acest sens. Astfel, la materiale procedurii administrative au fost anexate toate documentele relevante, care confirmă legalitatea inițierii și desfășurării anchetei de serviciu, argumentele reclamantului fiind bazate pe aprecierea subiectivă și eronată a faptelor constatate în baza înscrisurilor administrate și investigate în cadrul procedurii administrative.

Materialele dosarului administrativ (Volumele I și II) pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei, confirmă investigarea completă a faptelor în conformitate cu prevederile art. art. 85 – 93 Cod administrativ al RM, în baza actelor primare, tabele de pontaj, de inventariere și alte documente aferente acestora, cât și în baza declarațiilor audiate și cercetate în cadrul anchetei de serviciu, care indică direct asupra modului defectuos de exploatare a mijloacelor de transport, de organizare a sistemului de control managerial al Direcției, de administrare a alocațiilor bugetare și a patrimoniului public aflat în gestiune în

conformitate cu principiile bunei guvernări, care confirmă că, de către reclamant, s-a admis permiterea fără ordine și dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine și anume, a militarilor *****, modificarea regimului de muncă și utilizării nejustificate a deplasării acestora cu mijloacele de transport din gestiunea companiei de carabinieri din mun. *****, Dacia Logan MAI ***** și Dacia Duster MAI 0194, pentru deplasarea tur/retur din mun. ***** spre mun. *****.

Cu referire la natura sancțiunii disciplinare aplicate, legalitatea și proporționalitatea acesteia, **reieșind din natura abaterilor disciplinare comise,** că a admis încălcarea prevederilor art. 25 alin. (1) lit. b) și lit. c) din Legea nr. 219/2018 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri, art. 2 alin. (3), art. 4 alin. (1) și alin. (3) și art. 5 lit. b) și h) din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52/2007, pct. 5 subpct. 1), 7) și 14) pct. 10 subpct. 1), 2) și 7) din Codul de etică și deontologie al militarului IGC, aprobat prin Ordinul IGC nr. 330/2020, prevederile Ordinului IGC nr. 186 din 2019 „cu privire la modul de exploatare a mijloacelor de transport” cât și pentru încălcarea prevederilor pct. 11.1.1 din fișa postului „organizează sistemul de control managerial al Direcției și poartă răspundere pentru administrarea alocațiilor bugetare și a patrimoniului public aflat în gestiune în conformitate cu principiile bunei guvernări” și în pct. 11.1.2 din fișa postului „emite ordine și dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine”, pentru permiterea fără ordine și dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine”, pentru permiterea fără temei legal a militarilor ***** modificarea regimului de muncă, pentru permiterea utilizării nejustificate a deplasării acestora cu mijloacele de transport din gestiunea companiei de carabinieri din mun. *****, Dacia Logan MAI ***** și Dacia Duster MAI 0194, pentru deplasarea tur/retur din mun. ***** spre mun. *****, în temeiul art. 57 lit. a) din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52/2007, **se constată caracterul legal, întemeiat și proporțional al sancțiunii disciplinare aplicat**e șefului Direcției regionale „Sud” al IGC al MAI, *****Eduard Curdoglo, cu *****.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 29 Cod administrativ, instanța de judecată constată că, sancțiunea disciplinară aplicată de autoritatea publică pârâtă este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege, este necesară pentru atingerea scopului și este rezonabilă, în vederea disciplinării militarilor în raport cu natura activității desfășurate și responsabilitatea pe care și-o asumă în exercițiul funcției deținute.

Mai mult, măsura întreprinsă este una rezonabilă, or ingerința produsă prin ea este proporțională în raport cu scopul urmărit, ținând cont de funcția deținută de către militarul supus sancționării disciplinare și anume, de șef al Direcției regionale „Sud” al IGC al MAI, colonel, care trebuie se conducă de actele normative în exercitarea atribuţiilor de serviciu şi să-şi execute atribuţiile de serviciu conform funcţiei deţinute, respectând astfel cu stricteţe drepturile, libertăţile omului şi demnitatea umană, să aibă un comportament demn şi respectuos pentru persoane, o atitudine fermă faţă de cei care încalcă legile, respectiv să asigure respectarea acestora de către militari aflați în subordinea sa.

Or, **disciplina militară impune subordonarea necondiţionată în îndeplinirea întocmai şi la timp a îndatoririlor şi atribuţiilor funcţionale, în**

respectarea normelor de ordine şi de comportare militară şi civică, precum şi asumarea responsabilităţii pentru faptele săvîrşite.

Cu referire la argumentele părții reclamante precum că, actul administrativ contestat nu corespunde cerințelor de conținut, respectiv, în partea motivată a soluției adoptate, instanța de judecată le apreciază critic și ca fiind lipsite de temei.

Or, în *esență, un act administrativ legal și întemeiat în fond nu poate fi anulat din motive formale.* Or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) și alin. (2) din Codul administrativ, **motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual**. **În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa**. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. **Motivarea completă** a unui act administrativ individual cuprinde: a) **motivarea în drept** – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) **motivarea în fapt** – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) **în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului**: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc **– condiții de formă și conținut care au fost respectate de autoritatea publică pârâtă.**

Instanța de judecată concluzionează că încălcările revendicate prin prezenta acțiune, nu își găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, argumentele părții reclamante în acest sens fiind întemeiate pe interpretarea eronată a normelor de drept material și pe argumente neprobate, în contextul în care atât materialele dosarului administrativ, cât și cele ale dosarului judiciar confirmă existența temeiului legal pentru constatarea abaterii disciplinare, respectiv caracterul legal, întemeiat și proporțional al sancțiunii disciplinare aplicate în privința lui Curdoglo Eduard prin actul administrativ individual defavorabil emis de Inspectoratul General al Carabinierilor al Ministerului Afacerilor Interne al RM.

Astfel, cu referire la faptele invocate de reclamant, deoarece circumstanţele importante pentru procedura administrativă desfășurată, au fost constatate şi elucidate pe deplin, sunt dovedite cu probe veridice şi suficiente, concluziile autorității publice nu sunt în contradicţie cu acestea, iar la emiterea actului administrative și a deciziei de examinare a cererii prealabile autoritatea publică a aplicat corect normele de drept material, instanța de judecată ajunge la concluzia că actele administrative contestate sunt legale în fond, respectiv nu pot fi anulate din motive formale.

Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de partea reclamantă, în rest, instanţa de judecată respinge argumentele reclamantului, reprezentantului reclamantului și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, ori, în sensul jurisprudenţei Curţii Europene a

Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naţionale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deşi articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, inclusiv hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011).

În concluzie, **ținând cont de circumstanțele constatate și normele de drept reținute supra, întru respectarea principiului legalității procesului judiciar și respectiv, al dreptului la un proces echitabil, cu respectarea limitelor controlului judecătoresc,** deoarece actele administrative sunt legale în fond și prin acestea reclamantul nu este vătămat în drepturile sale, **instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ** înaintată de Curdoglo Eduard împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, Ministerul Afacerilor Interne al RM, privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile – **deoarece nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la art. 224 alin. (1) lit. a) – d) Cod administrativ al RM.**

Compensarea cheltuielilor de judecată:

În temeiul art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, aplicabil prin prisma art. 195 Cod administrativ, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată, context în care, deoarece acțiunea în contencios administrativ se respinge, se constată că, la cererea reclamantului, nu există temei de compensare a cheltuielilor de judecată.

Partea dispozitivă: În conformitate cu prevederile art. art. 236, art. 238 – 241, art. art. 277 – 278 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, art. 224 alin. (1) lit. f), art. 225, 226 și art. 232 Cod administrativ al Republicii Moldova**,** în urma deliberării, instanța de judecată, –

H o t ă r ă ș t e:

A **respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ –** înaintată de Curdoglo Eduard împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, Ministerul Afacerilor Interne al RM, privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile.

Se explică că, hotărârile în fond se motivează în scris în termen de 45 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de apel depuse în termen sau în termen de 45 zile lucrătoare de la depunerea unei cereri de motivare a hotărîrii. Cererea de

motivare a hotărîrii se depune în termenul de decădere de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, în temeiul art. 226 alin. (2) Cod administrativ al RM.

Hotărârea este cu drept de **apel la Curtea de Apel Centru** în termen de 30 de zile calculate de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței, judecător – Elena Bolocan

Copia corespunde originalului,
Judecător Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina web a instanței www.jc.instante.justice.md.